

Posudek vedoucí na bakalářskou práci Augustina Quentina Matthiase Dunna s názvem *Rodinná paměť potomků bývalé české šlechty v 21. století*, FHS UK 2023

Augustine Dunn si pro svou bakalářskou práci zvolil téma rodinné paměti bývalé české šlechty v 21. století, přičemž vychází nejen ze svého dlouhodobého zájmu, ale též z osobní zkušenosti. Orálně-historické výzkumy, kdy je autor zároveň insiderem zkoumaného prostředí, přitom bývají mnohdy problematické, pokud jde o zvládnutí pozicionality, vztah k narátorům a analyticko-interpretaci možnosti výzkumníka. Domnívám se však, že autorovi se podařilo tuto nesnadnou výchozí pozici skvěle zvládnout.

Již sama struktura textu je vystavěna správně: po obecném *Úvodu* následuje kapitola *Metodologie výzkumu*, ve které autor představuje základní texty a koncepty (rodinná paměť a především práce Radmily Švaříčkové-Slabákové), které v práci využil, načež představuje výzkumné otázky, zvolenou metodologii (orální historie) a konkrétní výzkumné kroky, které podnikl. Ocenit je třeba dobré zvládnutí orálně-historické metodologie jakož i snad dosud nevídanou orálně-historickou situaci, kdy autorovi selhalo ne jedno, ale rovnou obě dvě nahrávací zařízení během prvního rozhovoru s narátorkou. Vyspělou výzkumnickou reflexivitou se v této kapitole vyznačuje také poslední část *Pozicionalita výzkumníka*, která je zpracována nadstandardně.

Jádro práce pak tvoří kapitola *Dvougenerační vyprávění potomků bývalé šlechty*, která je uvedena krátkou historicko-kontextuální pasáží, aby se následně mohl autor začít zabývat vytyčenými tématy, která propojuje s poznatky z použité sekundární literatury. Jejich volbu považuji za zcela vyhovující a funkční, vychází ostatně také z autorem zvolených témat druhých rozhovorů. V rámci obhajoby bych však autora ráda požádala o zamyšlení, zda by zpětně viděno rád přidal ještě nějaké jiné oblasti výzkumu rodinné paměti, a pokud ano, jaké? Již stávající skladba témat však umožňuje pozoruhodný vhled do subjektivních vnímání vybraných narátorů a skvěle autorovi umožňuje mezigenerační srovnání například v kontextu s odlišnými podmínkami v dospívání.

Přestože v práci (přiznaně) převažuje především přístup analytický než interpretativní, tato tendence se dostává ke slovu zejména v *Závěru*, kdy autor vysvětluje specifické vnímání času, vztah k rodinné tradici, k majetku, osobní a rodové zodpovědnosti. Jinak řečeno: touto částí dle mého názoru vrcholí a nejvíce vysvětluje autorův dlouhodobý zájem o téma, schopnost ho uchopit z nového úhlu pohledu a vysvětlit subjektivitu narátorů, která se od „většinové společnosti“ přece jen něčím odlišuje.

Po formální stránce je práce zpracována na dobré úrovni, jen místy se v textu objevují překlepy, stylistické chyby, hovorové výrazy či anglicismy. U odkazů na použitou literaturu by bylo též dobré sjednotit citační normu. Co je naopak třeba ocenit, je přiložení medailonků všech narátorů a jejich rodů a též samotný rozsah bakalářské práce, která se (nejen tím) blíží pracím diplomovým.

Výše zmíněné formální nedostatky však nic nemění na tom, že se domnívám, že Augustine Dunn nepochybně prokázal, že je schopen samostatně realizovat orálně-historický výzkum, jeho výsledky adekvátně kontextualizovat a analyzovat. Předloženou bakalářskou práci proto s radostí **doporučuji k obhajobě a navrhuji ji hodnotit stupněm 1 (výborně).**

V Praze dne 26. 1. 2023

Mgr. Jana Wohlmuth Markupová, Ph.D.